

Michel Onfray (vert. Frans de Haan): Het lichaam het leven en het lijden' Uitgeverij Lemniscaat, Rotterdam 2004. ISBN 9789056375741 (Borstkanker/ Hart en Vaat ziekten/ Hartaanval/ Levenseinde/ Goed Leven/ Informatief/ ED/PO/AG) Zie ook: www.lemniscaat.nl

Soort boek/ Ziekte/ Stijl:

Filosofisch boek van 320 pagina's. Coverttekst: 'In 1987, op achtentwintigjarige leeftijd, kreeg de filosoof Michel Onfray een hartaanval die hem op de rand van de dood bracht. Die ingrijpende ervaring leidde ertoe dat hij vanaf dat moment het leven zelf, het zinnelijk genot ging verheerlijken. Hij ontwikkelt een filosofisch systeem in de geest van Nietzsche: 'Wat me niet doodt, dat maakt me sterker.'

In de eerste, autobiografische hoofdstukken van *Het leven, het lichaam en het lijden*, beschrijft Onfray hoe er bij zijn levenspartner borstkanker wordt geconstateerd.

Opnieuw wordt hij hardhandig met de vergankelijkheid geconfronteerd. En opnieuw, meer dan ooit, reageert hij met een hartstochtelijke verdediging van het leven en het recht daarop, en met een felle aanval op alles wat de waardigheid van de mens aantast. Dit brengt hem tot een radicaal libertaire bio-ethiek en een fundamentele afrekening met het joods-christelijke denken.

In een heldere, prikkelende stijl besteedt Onfray systematisch aandacht aan de hele menselijke levensloop: van sperma, embryo en genetische manipulatie tot palliatieve zorg, euthanasie en het lijk. Keer op keer attaqueert hij het in zijn ogen versluierende en misleidende karakter van de religieuze ethiek. Hij pleit voor een hedonistische levenswijze waarin het genieten centraal staat en het lijden met alle beschikbare middelen wordt bestreden.'

Over de schrijver:

Michel Onfray is een Franse filosoof. Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Michel_Onfray

Inzien:

<https://books.google.nl/books?id=RWMS2KzdFLkC&pg=PA3&lpg=PA3&dq=Michel+Onfray+het+lichaam+het+leven+en+het+lijden&source=bl&ots=XT2wyTsmtP&sig=9Lo8kUYPvs8vbIBCMUGXKAJaZ-s&hl=nl&sa=X&ved=0ahUKEwjEkImH1MfUAhUMK1AKHb-cDPwQ6AEIoTAE#v=onepage&q=Michel%20Onfray%20het%20lichaam%20het%20leven%20en%20het%20lijden&f=false>

Recensies/Extra:

<https://www.trouw.nl/cultuur/onfray-wil-een-leven-lang-genieten~a0b9aec1/>

(...) Wat wil hij bereiken met zijn verslag van het lijden van zijn geliefde? En wat moet de lezer van een filosofisch werk met een verhaal in de eerste persoon? Aan het begin van deel twee -het eigenlijke filosofische betoog- stelt Onfray zich die vraag zelf ook. Hij is ervan overtuigd dat elke theorie voortkomt uit persoonlijke ervaringen van iemand die „in zijn vlees is gekwetst en lijdt, terwijl iedere willekeurige ander zijn weg vervolgt zonder op of om te kijken". Voor Onfray is die opvatting niet nieuw. In 1987, op 28-jarige leeftijd, kreeg hij een hartaanval die hem op het randje van de dood bracht. Sindsdien is hij een hartstochtelijk verdediger van het zinnelijk genot. Al jaren werkt hij aan een omvangrijk anarchistisch en hedonistisch systeem. Hij heeft de esthetiek behandeld in

het boek 'Levenskunst', de moraal in 'De kunst van het genieten' en nu heeft hij dus een filosofie van het lichaam ontwikkeld, waarin het genieten centraal staat en het lijden met alle beschikbare middelen wordt bestreden. (...)'

<http://minervariaboekrecensies.blogspot.nl/2006/07/het-lichaam-het-leven-en-het-lijden.html>

<http://www.volkskrant.nl/recensies/virulent-heelmeester-van-het-tijdsgewricht~a712293/> '(...) In al zijn boeken vermengt Onfray het autobiografische genre met de beoefening van de filosofie. Hij vertelt over zijn hartinfarct, de tumor van Marie-Claude, de kwakkelende gezondheid van zijn moeder, het harde Normandische landleven van zijn vader, zijn kinder- en adolescentiejaren of over de avontuurlijke reis met zijn vader naar de Noordpool. (...) *Féeries anatomiques - Généalogie du corps faustien*, in het Nederlands nuchter vertaald als *Het lichaam, het leven en het lijden*, gaat in tegen meer dan een stuk of twintig verboden en regelingen die in de wetteksten van de Franse Republiek zijn vastgelegd. Telkens verwijst Onfray naar bio-politieke kwesties als het gebruik van embryo's, de afwijzing van elke vorm van eugenetica, regels voor anticonceptie (een discussie die nu in Nederland wordt gevoerd over de kinderwens van zwakzinnigen), systematische afwijzing van het klonen, het verbod een beroep te doen op draagmoeders, of kwesties als zelfdoding of euthanasie. (...)'